

Det handler jo om generelt at øge beredskabet, og det er derfor, spørgsmålet er stillet.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, at der, hvor gældslettelse især kan have en positiv virkning, er for de allerfattigste udviklingslande, hvis det så samtidig bliver kombineret med en langsigtet økonomisk politik fra landets regering, som er sund og fornuftig. Og Danmark deltager jævnt hen i gældslettelser for de fattigste udviklingslande.

Kl. 13.40

Men jeg må så også sige, at selv om vi altså godt kan støtte et sådant forslag, også i den aktuelle situation for de katastroferamte lande, så må man jo retfærdigvis føje til, at det at lave gældslettelse ikke nødvendigvis er det mest effektive middel til at hjælpe målrettet i katastrofeområder, for det at lette rentebetalingerne eller afdragene for et helt land giver jo ingen garanti for, at det pågældende lands regering så bruger den lettelse målrettet til at hjælpe de steder, hvor der er sket en naturkatastrofe.

Det er derfor, at når det gælder at hjælpe ved naturkatastrofer, så foretrækker vi direkte nødhjælp og genopbygningsbistand til de pågældende områder.

Søren Søndergaard (EL):

Jeg er sådan set fuldstændig enig i, at det her initiativ om gældslettelse ikke kan erstatte nødhjælp, for nødhjælp skal jo hjælpe her og nu.

Det, vi snakker om, er at bruge denne her katastrofe til at tænke langsigtet og forberede situationen i forhold til kommende naturkatastrofer. Statsministeren har da ret i, at vi har deltaget i gældssaneringsinitiativer, de har bare ikke hjulpet særlig meget.

Lad os tage Bolivia, som er et af landene og i øvrigt også et af de lande, som vi har taget penge fra for at give til Asien: Der svarer de årlige tilbagebetalinger til 28 pct. af eksportindtægterne. Det, Bolivia bruger til tilbagebetalinger, svarer til alt det, de bruger på deres uddannelsessystem. Det samme gælder Sri Lanka; der er det faktisk endnu værre: Det, man betaler tilbage i Sri Lanka, svarer til alt det, som staten bruger på uddannelse og sundhed.

Det viser jo, hvilken katastrofal løkke det er om halsen på de lande, og det forklarer jo godt, hvorfor de lande ikke har mulighed for at gå ind og forberede beredskab i forhold til kommende naturkatastrofer.

Det, jeg derfor spørger statsministeren om, er det langsigtede, det at kigge fremad, de kommende katastrofer, og hvordan vi undgår de værste effekter af dem.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg må endnu en gang henstille til hr. Søndergaard, at man overholder taletiderne. Vi er i gang med spørgsmål nr. 3, og der er gået tre kvarter. Der er tale om stærke overskridelser af taletiden, og det må jeg påtale.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Ja, og det kører også i ring; der er ikke noget nyt. Og derfor er jeg også kun i stand til at svare det samme, som jeg allerede har sagt, nemlig at gældslettelse er jeg tilhænger af der, hvor det virkelig kan hjælpe et land økonomisk på fode. Det gælder hovedsagelig de allerfattigste udviklingslande og i kombination med, at det pågældende land så lægger et program for en fornuftig økonomisk politik – da er der perspektiv i det.

Man kan så også sige, at det indirekte kan hjælpe katastroferamte lande, men jeg tror, at direkte katastrofehjælp er at foretrække til de områder, der er berørt.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Så er det hr. Keld Albrechtsen som medspørger.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne bede statsministeren forklare, hvorfor det kun skal være en midlertidig hjælp til de lande, og hvorfor det kun skal være de lande, som i den her omgang har været berørt af den her katastrofe. Ville det ikke være rigtigere, at man nu benytter den situation og den debat, der er opstået internationalt, til at sige, at nu må vi se på, hvilke lande der simpelt hen ikke kan bære den gæld, hvor der er tale om en møllesten om halsen på dem?

Er statsministeren ikke enig i, at hvis man bare udskyder gælden i nogle få år, så den ligger som en tikkende bombe under de pågældende landes økonomi, ja, så har man jo nærmest planlagt et økonomisk sammenbrud i de lande på et senere tidspunkt? Og er statsministeren ikke enig i, at en gældsafskrivning, -afvikling, en fuldstændig fjernelse af gælden for de fattigste lande er den eneste sunde løsning?